

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น" เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่ศึกษาอยู่ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2537 มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวนทั้งหมด 15 คณะ ยกเว้นคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวนทั้งสิ้น 8,211 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาชายจำนวน 3,776 คน และนักศึกษาหญิงจำนวน 4,435 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ภาคปลาย ปีการศึกษา 2537 จำนวน 15 คณะ จำนวนทั้งสิ้น 525 คน แบ่งเป็นนักศึกษาชาย จำนวน 248 คน และนักศึกษาหญิง จำนวน 277 คน

3.1.3 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ซึ่งแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นคณะจำนวน 15 คณะ ในแต่ละคณะแบ่งเป็นชั้นปีจำนวน 4 ชั้นปี ในแต่ละชั้นปีแบ่งเป็นเพศชายและหญิง โดยจำนวนตัวอย่างในแต่ละชั้นที่จะสุ่ม ใช้วิธีการหาอัตราส่วน ดังนี้

3.1.3.1 หาอัตราส่วนของจำนวนตัวอย่างที่จะใช้สุ่มในแต่ละคณะ และในแต่ละชั้นปี ทั้ง 15 คณะ ตามอัตราส่วนของขนาดของตัวอย่างที่ต้องการ

3.1.3.2 หาอัตราส่วนของจำนวนตัวอย่างที่จะสุ่มในระดับเพศชายหญิงของนักศึกษาในชั้นปีของแต่ละคณะ ตามขนาดตัวอย่างที่ต้องการในชั้นปีนั้นๆ

3.1.3.3 สุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัย เพื่อตอบแบบสอบถามโดยวิธีสุ่มแบบมีระบบ (Systematic Random Sampling)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ภาควิชา ปีการศึกษา 2537

ระดับชั้น	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		รวม
กลุ่มสาขา/คณะ/เฟส	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	(คน)
กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ									
- พยาบาลศาสตร์	7	169	4	150	6	117	5	116	574
- แพทยศาสตร์	48	81	56	97	48	55	42	55	482
- เทคนิคการแพทย์	23	58	14	65	18	48	27	34	287
- ทันตแพทยศาสตร์	11	61	15	51	14	68	20	48	288
- เภสัชศาสตร์	16	63	25	75	24	59	26	66	354
- สาธารณสุขศาสตร์	41	74	34	38	32	40	15	28	302
- สัตวแพทยศาสตร์	44	13	42	13	42	12	38	14	218
กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี									
- เกษตรศาสตร์	180	166	166	156	105	137	125	110	1,145
- วิทยาศาสตร์	97	144	70	118	80	112	48	87	756
- เทคโนโลยี	51	49	39	35	38	38	26	30	306
- วิศวกรรมศาสตร์	376	82	352	67	339	77	335	40	1,668
- สถาปัตยกรรมศาสตร์	43	11	16	8	18	7	21	4	128
กลุ่มฝึกหัดครู									
- ศึกษาศาสตร์	114	160	101	128	30	103	22	57	705
กลุ่มมนุษยศาสตร์									
- มนุษยศาสตร์- และสังคมศาสตร์	41	140	38	130	35	132	34	125	675
- วิทยาการจัดการ	43	118	25	40	17	41	14	25	323
รวม	1,135	1,379	997	1,171	846	1,046	798	839	8,221

* ที่มา: สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2537)

ตารางที่ 2 แสดงขนาดกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการวิจัย

ระดับชั้น	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		รวม
กลุ่มสาขาวิชา/คณะ	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	(คน)
กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ									
- พยาบาลศาสตร์	3	10	2	7	2	8	2	7	41
- แพทยศาสตร์	3	4	3	5	3	3	3	3	27
- เทคนิคการแพทย์	2	3	3	3	3	4	4	3	25
- ทันตแพทยศาสตร์	1	5	1	3	2	4	4	3	23
- เภสัชศาสตร์	1	3	3	6	1	3	2	4	23
- สาธารณสุขศาสตร์	3	6	4	4	2	4	3	4	30
- สัตวแพทยศาสตร์	3	3	2	3	4	2	2	1	20
กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี									
- เกษตรศาสตร์	8	10	10	8	8	7	8	6	65
- วิทยาศาสตร์	3	7	4	6	4	5	3	6	38
- เทคโนโลยี	4	5	4	3	4	2	3	4	29
- วิศวกรรมศาสตร์	17	4	17	4	18	5	16	3	84
- สถาปัตยกรรมศาสตร์	2	1	2	1	3	2	1	2	14
กลุ่มฝึกหัดครู									
- ศึกษาศาสตร์	5	10	5	6	3	7	3	4	43
กลุ่มมนุษยศาสตร์									
- มนุษยศาสตร์- และสังคมศาสตร์	3	6	3	6	4	7	3	8	40
- วิทยาการจัดการ	3	6	2	2	2	3	2	3	23
รวม	61	83	65	67	63	66	59	61	525

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจของนักศึกษา ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

1. ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม โดยสอบถามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับด้านสถานภาพของนักศึกษาในด้านเพศ ชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคณะที่นักศึกษาสังกัดอยู่

2. ตอนที่ 2 ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยการใช้ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์เป็นพื้นฐานในการสร้าง ข้อคำถามในแบบสอบถามนั้นจะเกี่ยวเนื่องกับรูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อวัดระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาตามขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ทั้ง 5 ขั้น แบบสอบถามเป็นมาตรฐานแบบประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งเป็นมาตร (Scale) จำนวน 5 มาตร คือ

มากที่สุด	หมายความว่า	นักศึกษาได้รับแรงจูงใจหรืออิทธิพลจากสิ่งนั้นมากที่สุด ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
มาก	หมายความว่า	นักศึกษาได้รับแรงจูงใจหรืออิทธิพลจากสิ่งนั้นมาก ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
ปานกลาง	หมายความว่า	นักศึกษาได้รับแรงจูงใจหรืออิทธิพลจากสิ่งนั้นพอประมาณ ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
น้อย	หมายความว่า	นักศึกษาได้รับแรงจูงใจหรืออิทธิพลจากสิ่งนั้นน้อย ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
น้อยที่สุด	หมายความว่า	นักศึกษาได้รับแรงจูงใจหรืออิทธิพลจากสิ่งนั้นน้อยที่สุด ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

การให้คะแนนมาตรวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

มาตร	คะแนนข้อความทางบวก	คะแนนข้อความทางลบ
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ปานกลาง	3	3
น้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

หมายเหตุ: ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดให้ค่าคะแนนดังกล่าวมามีช่วงคะแนนระหว่างมาตรทั้ง 5 ช่วงมีค่าเท่ากัน

ตารางที่ 3 แสดงข้อคำถามในแบบสอบถามที่ใช้วัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ตามชั้นแรงจูงใจของมาสโลว์

ชั้นแรงจูงใจ	ลำดับข้อ
1. ความต้องการทางสรีระ	1 - 7
2. ความต้องการสวัสดิภาพ และความมั่นคงปลอดภัย	8 -16
3. ความต้องการความรัก และเป็นสมาชิกของกลุ่ม	17-25
4. ความต้องการภาคภูมิใจในตนเอง	26-32
5. ความต้องการรู้จัก และเข้าใจตนเองอย่างถูกต้องแท้จริง	33-41

3.3 การสร้างเครื่องมือ และหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

3.3.1 การสร้างเครื่องมือ ดำเนินการดังต่อไปนี้

- ศึกษาเอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ รวมทั้งศึกษารูปแบบของกิจกรรมนักศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ตลอดจนทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้อง

- นำข้อมูลและหลักทฤษฎีที่ศึกษามาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเรื่องที่
ต้องการศึกษา ขึ้น

3.1.2 การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1.2.1 ความตรงของเครื่องมือ (Validity)

- ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ในด้านความตรง
ตามเนื้อหาที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดย การนำเครื่องมือให้ผู้เชี่ยวชาญ และคณะ
กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสมแล้ว

- ความตรงตามภาวะสันนิษฐาน (Construct Validity) ซึ่ง
ความตรงตามภาวะสันนิษฐานนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษา
คณะเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน เพื่อ
นำมาหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-Total
Correlation) ตามวิธีคำนวณหาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product
Moment) โดยเลือกเอาข้อที่มีค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ กับคะแนนรวม
ที่พิสัยระหว่าง 0.23-0.73 นำมาใช้เป็นแบบสอบถามจริงในการเก็บข้อมูล

3.1.2.2 ความเที่ยงของแบบสอบถาม (Reliability) โดย
แบบสอบถามในครั้งนี้มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.91 ซึ่งคำนวณโดยใช้วิธีหาค่า
สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970)

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง จากบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคณะต่างๆใน
มหาวิทยาลัยขอนแก่น พร้อมกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่จะนำแบบสอบถามไป
ให้กลุ่มตัวอย่างตอบ โดยขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการนักศึกษาประจำ
คณะต่างๆเป็นผู้ประสานงาน และให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยจะ
นำแบบสอบถามไปเก็บด้วยตนเอง เมื่อถึงกำหนดเวลา

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

3.5.1 นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อทำการศึกษาระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

3.5.2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยใช้ค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) แล้วทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' Method)